Паралчи Пушка и себя,
Забоде чивтове пищови,
Тапа въ брата си трънкава,
Въ девет-десет удрушила,
Та е отишла отишла,
На Крагуйска-та Клисура.
Дорде питирисе сфанала,
И то Хазна тѫ стигнѣла,
Бачна каше Богдану:
Богдане, брате Богдане,
Да съдиш брайко назадъ:
Иди иди сама сълъга,
Сама иди хазнѫ узела,
Моя е това изрекла,
И хазно-та е стигнала,
Напрѫдъ хазнатаръ вървеше,
И Бачна го загледа,
Загледа въ гърба-тѫ му,
Като пушка-та пукнала,
Хазнатаръ падна отъ коня;
Па си себя-та извади,
Три пѫти на кървенъ кървенеса,
Три пѫти са глави падна;